

УДК (UDC) 929.532.7

<https://doi.org/10.21272/starovyna.2020.57.2>

ЛОБКО Н. В.

ВИКОРИСТАННЯ КЛІРОВИХ ВІДОМОСТЕЙ ЦЕРКОВ ПРИ РЕКОНСТРУКЦІЇ РОДОВОДІВ ДУХОВЕНСТВА

В статті розглянуто історію запровадження клірових відомостей церков на території України, з'ясовано інформаційний потенціал клірових відомостей та особливості їх використання в генеалогічних дослідженнях. Клірові відомості - це щорічний внутрішньо церковний документ, в якому відклялися відомості про церкви, священнослужителів та прихожан.

Автор вважає, що для генеалогічних та біографічних досліджень найбільш цікавою та інформативною є друга частина «О причте означенной церкви». До клірових відомостей церков слід звертатися в першу чергу тоді, коли для початку генеалогічного дослідження не вистачає вихідних даних, тобто не відомі точні дати народження та імена об'єктів пошуку. Нею зручно користуватися також у тому разі, коли рід налічує значну кількість представників і має численні розгалуження.

Інформаційний потенціал клірових відомостей дає можливість досліджувати родоводи духовенства.

Ключові слова: генеалогічні джерела, генеалогічні дослідження, клірові відомості, православна церква, духовенство, парафія.

Можливості проведення генеалогічних пошуків значною мірою залежать від того, до якого стану та суспільного прошарку належав рід. Довгий час вважалося, що об'єктом дослідження генеалогії є правлячі, аристократичні та дворянські роди.

Проте аналіз архівних путівників показав, що у фондах багатьох обласних архівів зберігається значний корпус джерел, який дозволяє на високому науковому рівні здійснювати глибокі дослідження генеалогії різних верств українського соціуму, в тому числі й священнослужителів. Підтвердженням цього можуть слугувати останні дослідження родоводів видатних українців таких, як М. Грушевський, М. Білинський, які походили з давніх священницьких родів [1, 2].

Причиною малої кількості праць, присвячених реконструкції родоводів священнослужителів, є брак інформації про джерельну базу здійснення таких досліджень. Мала кількість студій з генеалогії духовенства обумовлена достатньо великою трудомісткістю таких досліджень: родини священників були багатодітними і сини, здебільшого, служили по «духовному ведомству». Один з синів міг отримати в «спадщину» парафію батька, але іншим доводилось відшукувати інше місце служби. Тому дослідження генеалогії одного священницького роду потребує кропіткої праці з архівними документами декількох населених пунктів. Тому використання клірових відомостей - один із засобів зменшити трудомісткість досліджень родоводів духовенства.

Лобко Наталья Вікторівна - кандидат історичних наук, доцент, Сумський державний університет (Україна). ORCID ID: 0000-0002-3401-7295.

Отже, в даній статті розглянемо інформаційний потенціал одного з важливих джерел для реконструкції родоводів православних священнослужителів - клірових відомостей парафій.

Клірові відомості - це щорічний внутрішньо церковний документ, в якому відклялися відомості про церкви, священнослужителів та прихожан. Їх інформаційний потенціал дає можливість вивчати історію церков, досліджувати життя православного духовенства, визначити їх освітній рівень [3, с. 87 - 91; .4, с 269-298]. Також вони є одним із фактичних матеріалів, які забезпечують вивчення девіації парафіяльного духовенства [5, с. 42-49]. До них звертаються при проведенні демографічних досліджень [6, с. 346-361]. Клірові відомості містять також доволі різноманітну характеристику персонального складу духовенства, яка дає можливість використовувати їх при проведенні реконструкції родоводів духовенства.

Розглянемо інформаційний потенціал клірових відомостей як генеалогічного джерела.

Клірові відомості увійшли в практику церковного діловодства на теренах Російської імперії в 1769 р. під назвою «Именные списки всем лицам духовного звания православного исповедания» [7]. Потреба в обліку парафіяльного духовенства, вірогідно, була пов'язана з тим, що духовенство як привілейований стан не сплачувало податків та було звільнене від військової служби. Отже, уряд таким чином контролював за кількістю священно- і церковнослужителів, згідно з установленими в імперії штатами та намагався застосувати його задля державної користі на військовій службі [8, с. 71].

Про зазначену мету запровадження клірових відомостей свідчить також той факт, що жіноча частина родини клірика вказувалася в них не завжди.

Протягом тривалого періоду часу клірові відомості зазнавали змін у зовнішньому вигляді та інформативній насиченості. Перші клірові відомості не мали чітко визначеного формуляру, тому таблиці були довільної форми та містили інформацію про назву та місце знаходження церкви, відомості про вік та поведінку церковно- та священнослужителів із сім'ями, кількість дворів і людей окремо чоловічої та жіночої статей, власність, що належала парафії. Перегляд ранніх клірових відомостей дав можливість виявити їх недоліки. Це - не завжди вказувався вік священника та імена, вік дітей у одружених священнослужителів. Відсутня інформація і про дружину. Про їх наявність стає відомим з більш пізніших відомостей.

Згідно з указом Синоду від 31 березня 1829 р. було запроваджено нову форму клірових відомостей, яка складалася з трьох частин: 1) «О церкви»; 2) «О причте означенной церкви»; 3) «О прихожанах означенной церкви» [9, с. 329-332].

До першої частини заносили відомості про дату будівництва храму, його тип, за який кошт та з якого матеріалу він побудований, майно, розмір земельного наділу, підсобні будівлі, наявність навчального закладу, богадільні, віддаленість від великих населених пунктів.

У третій частині наводилися статистичні дані по приході: кількість жителів у населених пунктах парафії, їх розподіл за соціальним станом та статтю. Деякі клірові відомості завершувалися послужним списком старости окремої церкви за певний період.

Для генеалогічних та біографічних досліджень найбільш цікавою та інформативною є друга частина «О причте означенной церкви».

Таблична форма цієї відомості складалася з таких рубрик (орфографія збережена).

1. «Имена священно- и церковнослужителей, жен их и детей, кто в каком году, месяце и числе родился»
2. «Сколько кому ныне от роду лет»
3. «Священно- и церковнослужители исправны ли в пении и знании Катехизиса, способны ли к произношению поучений, обучались ли в семинарии и говорят ли проповеди, и говоренные проповеди присылали ли в семинарское правление»
4. «Доброго или худого поведения»
5. «Здравы или больны и справляют ли в Церкви всегда службу в великие праздники, торжества и молебствия соборные, и поют ли по царским фамилиям, панихиды и мирские требы»
6. «Имеют ли все нужное домостроительство»
7. «Их дети как мужеска, так и женска пола чему обучаются»
8. «Какое между собой имеют родство и где, и сколь далече они живут, достаточно или недостаточно»
9. «Уволенные от должности, вдовы и сироты чем содержатся»
10. «Когда и в какое звание произведен, или откуда переведен, не несет ли должность благочинного или депутата, не был ли когда и за что штрафован и не был ли от должности отставлен или уволен и ныне не под судом и за что. И не исполжен ли в подушный оклад»
11. «Священно- и церковнослужители коликою ругою или каким жалованием содержатся и имеют ли церковную землю и сенокос, и сколько нив и каковы земля и луга, и на сие имеют ли межевые планы и книги или крепости, и сверх сего получают чего от доброхотодателей, то есть от прихожан».

Порядок заповнення таблиці був від найстаршого за званням до наймолодшого. До них мали також записувати всіх дітей, навіть якщо вони жили окремо від сім'ї. Вік у роках повинен був фіксуватися лише на основі метричних книг. Аналіз клірових відомостей показав, що в більшості випадків зазначався тільки вік клірика, а не конкретна дата народження.

Після штатних та позаштатних членів причту з їх сім'ями вносилися просфорня, вдови та сироти священо- і церковнослужителів. При цьому обов'язково мали зазначати, хто були їх чоловіки, де і скільки часу перебували на службі, чи отримувала вдова пенсію, скільки і звідки.

Наприклад, в клірових відомостях Миколаївської церкви м. Конотопа за 1886 рік записано «Вдова священника, умершаго 7 декабря 1885 года, Евдокия Романова Демяновская - 60 лет, дочь ее - Мария Дмитриева - 28 лет. Земля оставшаяся ей от смерти мужа пахотной и сенокосной 14 десятин» [11, арк. 137 зв.]. А в запису за 1890 рік зазначено «вдова священника живет на своем содержании и получает вместе с дочерью пенсию 90 руб.» [11, арк. 155 зв.].

Остаточно формуляр клірової відомості був встановлений в 1876 р. Тоді його доповнили графою про власні майнові володіння духовної особи,

а також його батьків і батьків дружини. Також потрібно було подавати відомості про заміжніх дочок штатних кліриків, навіть якщо їхні чоловіки відносилися до іншого стану, та про синів, навіть якщо вони не перебували на службі в духовному відомстві.

Указ Синоду від 13 лютого 1909 р. був останнім документом, яким змінювалися правила ведення клірових відомостей. Згідно форми, запропонованої цим указом в другій частині клірових відомостей потрібно було надавати таку інформацію «сведения о сане, чине или звании, должности, имени, отчестве и фамилии, летах от роду, званию по происхождению, наградах и содержании, образовательном цензе, прохождении службы, о бытности в походах и сражениях, о том, не подвергался ли кто взысканиям по суду и каким именно или не состоит ли под следствием и судом, о бытности в отпусках, за штатом или без места, о семейном положении, кто кому в родстве, и о поведении, причем судная графа излагается по форме, устанавливаемой ныне для такой же графы наградных списков, в которую не вносятся отметки об усугублении надзора, пене или денежном взыскании, простом или строгом выговоре, о внесении коего не оговорено в решении, о замечании и епитимии на срок не свыше трех недель, а графа о поведении, сохраняемая для собственного сведения епархиального начальства, не подлежит выдаче в копии» [10, с. 1369].

У 1911 р. змінили назву другої частини клірових відомостей на «Послужный список церковнослужителей с их семействами и церковных старостах исведения о вдовах и сиротах, подведомственным церкви». Проте зміни торкалися не лише назви, а фактично йшлося про ускладнення структури відомостей. До послужних списків подавали відомості про нагороди та заохочення із зазначенням часу їх отримання.

Клірові відомості складалися щорічно і фіксували зміни, що відбулися в парафії за рік. Зазвичай складали два екземпляра клірових відомостей, один з яких залишався в парафії, а другий надсилався до консисторії. Благочинний священник вносив у відомість відмітки про поведінку та професійні навички кліриків, також міг дати оцінку рівню їх матеріального достатку. Потім складав зведену клірову відомість по храмах округу, після чого передавав її в духовне правління, де відомості по благочинним округах могли зшивати в єдину відомість по повіту.

Зберігаються клірові відомості у фондах Синоду, фондах духовних консисторій, епархіальних управлінь, духовних правлінь, монастирів, парафіяльних та полкових церков [8, с. 98].

Розглянемо інформаційні можливості клірових відомостей при реконструкції родоводів духовенства.

Автор вважає, що до клірових відомостей церков слід звертатися в першу чергу тоді, коли для початку генеалогічного дослідження не вистачає вихідних даних, тобто не відомі точні дати народження та імена об'єктів пошуку. Нею зручно користуватися також у тому разі, коли рід налічує значну кількість представників і має численні розгалуження.

Як правило, в відомостях обов'язково зазначалося з якого стану був представник кліру. Записи про це здійснені за такими формулами: «Священник, диакон, пономар ... из духовного наместнический,

священнический, дьяконский сын», «из пономарских», «мещанский сын», «козачий сын», діти священників або дяків.

Слід зазначити, що відповідно до законодавства один із синів священника мав право стати причетником на парафії батька (з перспективою, що згодом єпископ його рукопокладе на іерея), решті синам після отримання освіти священник повинен був знайти місця для служіння в інших парафіях. Влаштувавши сина причетником на свою парафію, настоятель збільшував доход сім'ї. У віці 25 років причетник, зазвичай, ставав дияконом, у 30 років - другим священником за життя батька, а потім успадковував парафію. Таким чином, для проведення реконструкції родоводів священнослужителів необхідно знати місце служби представника досліджуваного роду.

Проілюструємо на прикладі реконструкції родоходу священницької родини Андрієвських з села Липове Роменського повіту.

Так, згідно інформації, зазначеної в кліровій відомості за 1825 рік в Преображенській церкві села Липове Роменського повіту служили:

«Священник Кирил Иакимов Андриевский, вдов, дьяконский сын, 64 года. В семинарии не учился. Рукоположен в священники в 1793 году.

2-й священник Иаков Кирилов Андриевский, священнический сын, женат, 42 года. Учился в Полтавской семинарии, окончил курс богословия. Рукоположен в священники в 1811 г.

Сыны его Федор - 15 лет - учится в Полтавском духовном училище.

Афанасий - 7 лет - учится дома.

Дьячок Павел Григорьевич Андриевский - 29 лет - пономарский сын, женат. Не учился. Переведен к Липовской Преображенской церкви в 1819 году из села Талалаевки.

Сын его - Андриан - 13 лет - обучается дома. (Згідно відомості за 1826 рік в 14 років стане пономарем в цій церкві).

Пономарь - Петр Кирилов Андриевский - 29 лет - священнический сын, женат. Не учился.

Сыны его Григорий - 4 года.

Николай - 3 года» [12, арк. 128 зв. - 129].

Ця інформація підтверджується записами в сповідних відомостях Преображенської церкви с. Липове Роменського повіту. Так, вперше Кирило Якимович Андрієвський згадується в сповідній відомості цієї церкви за 1793 рік, де він записаний як другий священник. Тоді йому було 35 років, його дружині - Софії Гнатівні - 28 років. У них було два сини - Яків - 11 років та Олександр - 3 роки [13, арк. 270].

В сповідній відомості за 1812 рік його син Яків Кирилович вперше записаний як третій священник Преображенської церкви с. Липове [14, арк. 219]. На той час в цій церкві служили з роду Андрієвських тільки батько Кирило Якимович та його старший син Яків Кирилович.

В клірових відомостях з 1832 року з'являється інформація про дружин та дочок представників кліру. Так, у Іакова Кирилова була дружина Єфросинія Іванівна та двоє дочок.

В відомостях за 1832 рік Яків Кирилович є єдиним священником. Його батько, Кирило Якимович, вірогідно помер в кінці 1830 або на початку 1831 року, бо в сповідній відомості за 1831 рік він вже не записаний серед

сповідників. В цій кліровій відомості також зазначено, що пономар Петро є братом Якова. Місце другого священика на той час було вільним [15, арк. 138зв. -139].

З 1834 року другим священиком в Преображенській церкві стає старший син Якова Кириловича - Федір. В нього вже є родина - дружина та двоє дітей - дочка Євдокія та син Митрофан [16, арк.10 зв. - 11].

В 1838 році глава родини - Яків Кирилович - помирає в віці приблизно 55 років. Такий висновок можна зробити проаналізувавши запис в кліровій відомості за 1838 рік, згідно якого його син Федір Якович стає першим священиком. Про його матір в розділі «Сиротствующие» записано: «Бывшего при сей церкви священника Иакова Андриевского вдова Евфросиния Ивановна Андриевская (46 лет) живет в своем доме, имеет содержание от доходов оставшегося после мужа имения. Сын ее Афанасий Андриевский (22 года) обучается в Полтавской семинарии на содержании матери» [17, арк. 238 зв. - 240]. В 1843 році Афанасій буде висвячений в сан диякона і в нього буде 3 дітей, які рано залишаться без матері.

В клірових відомостях за 1853 рік вже немає згадок про Єфросинію Іванівну Андрієвську та її меншого сина Афанасія. Але серед сиротствующих значаться «бывшего диякона сей церкви Афанасия Андриевского» троє дітей [18, арк. 242 зв.]. За допомогою метричних книг Преображенської церкви с. Липове було з'ясовано, що вони померли в 1853 році. Єфросинія Іванівна в лютому в віці 57 років - «натурально», а тридцяти шестирічний Афанасій Кирилович 10 травня «от чахотки» [19, арк. 299зв., 301].

Інші представники цього роду продовжували служити на своїх посадах, мали власні родини.

Згідно клірової відомості за 1859 рік, сини Федора Яковича - Митрофан, Іван та Василь навчалися в Полтавській семінарії, а найменший син - Михайло - в Переяславському духовному училищі [20]. І саме вони будуть продовжувачами тієї гілки священнического роду Андрієвських, яку започаткував дияконський син Кирило Якимович.

Слід зазначити, що в клірових відомостях інших церков також є записи про представників інших гілок роду Андрієвських.

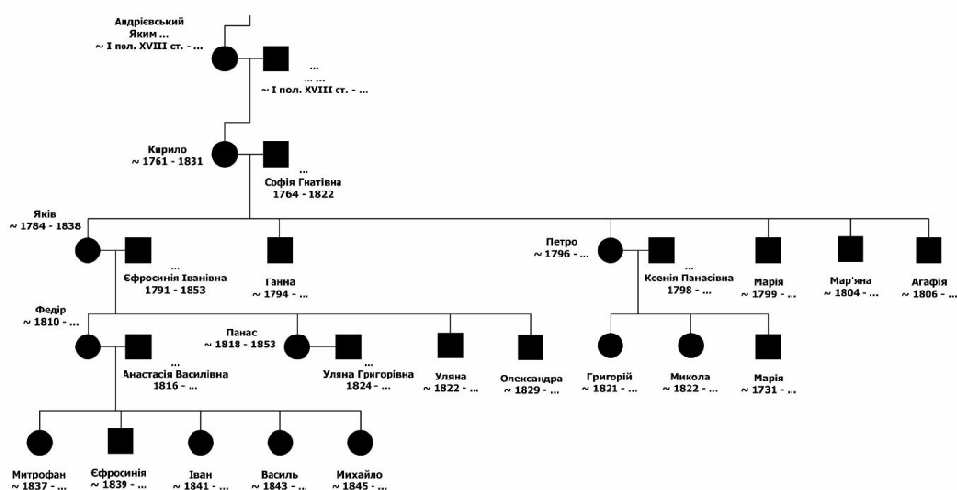
Таким чином, клірові відомості також дають можливість виявити цілі династії священно- та церковнослужителів. Так, на основі клірових відомостей, що зберігаються в Державному архіві Сумської області, вдалося прослідкувати рід Андрієвських, які служили в Преображенській церкві с. Липове Роменського повіту від кінця XVIII ст. до середини XIX ст. Було виявлено 5 поколінь: Яким - Кирило - Яків - Федір - Митрофан. Складений «скелет» роду за інформацією з клірових відомостей підтверджується сповідними відомостями цієї церкви. За допомогою метричних книг можна доповнити родовід конкретними датами народження, шлюбу, смерті представників роду.

Отже, цінність клірових відомостей полягає в наявності концентрованої інформації, що робить ці документи відправною точкою для складання родоводів священнослужителів, полегшує пошук та заощаджує час дослідника. Адже, дізнавшись з них про час та місце проживання представників досліджуваного роду, ми можемо продовжити реконструкцію

родоводів духовенства за допомогою метричних книг та сповідних книг. Про практичне значення клірових відомостей у відновленні родоводів було відомо вже давно. Так, М. Грушевський у своїх “Споминах” писав: “Мій далекий родич і приятель Марко Федорович Грушевський, що уродився сам в Худоліївці й збирав відомості про наш рід з клірових відомостей Київської духовної консисторії, знаходив у них як найстаршого предка добродія, що підписувався : “Василь Грушъв” [2, с. 116].

Найбільшу цінність з генеалогічного боку має додаткова відомість «О причте означенной церкви». У ній містяться дані біографічного характеру: прізвище, ім'я, по-батькові священика, кількість років, місце народження, освіта, де і коли був висвячений на сан, коли було переведено на цей приход. Позитивним можна вважати і наявність даних про членів його сім'ї дружину (зазначалося ім'я, по-батькові та кількість років) та дітей (крім імені та віку вказувалося, при наявності, місце навчання). Аналогічна інформація містилася і про інших осіб, які були приписані до церкви (пономарів, просфорні, сиротствующие тощо).

Родовід Андрієвських, священиків с. Липове Роменського повіту Полтавської губернії

1. Кучеренко М., Панькова С., Шевчук Г. Я був їх старший син (рід Михайла Грушевського). Київ, 2006. 661 с.

2. Коротенко В. До питання про біографію та генеалогію Михайла Білінського // Полтавська Петлюріана. Число 6. Матеріали сьомих Петлюрівських читань. Полтава, 2005.

3. Боярчук А. Православне духовенство Волині: особливості формування (кінець XVIII - перша половина XIX ст.) // Наукові праці історичного факультету Запорізького національного університету. Запоріжжя, 2016. Вип. 46.

4. Яременко М. В. Освітній рівень парафіяльного духовенства Київської митрополії 1770-х рр. (на прикладі Глухівської протопопії) // Просемінарій / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2008. Вип. 7 : Медієвістика, Історія Церкви, науки і культури.

5. Тарасенко О. Девіантна поведінка парафіяльного духовенства (за матеріалами Чернігівської єпархії кінця XVIII - першої половини XIX ст.) // Сіверянський літопис. 2012. № 5/6.
6. Тимошик М. С. Клірові книги як джерело вивчення демографічних процесів в українському селі XIX століття: за записами священиків Свято-Троцького храму села Данина Чернігівської губернії // Труды Київської Духовної Академії, 2015. № 15.
7. ПСЗ-І. Т. XVIII. № 13236.
8. Устав духовных консисторій. Санкт Петербург, 1871. XVI, 448, 151 с.
9. Полное собрание постановлений и распоряжений по ведомству православного исповедания Российской империи. Царствование государя императора Николая I. Т. I. Петроград, 1915. №233. С. 329-332.
10. Полный Православный богословский энциклопедический словарь. Т. 2. Москва, 1992.
11. Державний архів Сумської області (далі ДАСО), ф. 900, оп. 1, спр. 4.
12. ДАСО, ф. 960, оп. 3, спр. 618.
13. ДАСО, ф. 960, оп. 3, спр. 163.
14. ДАСО, ф. 960, оп. 3, спр. 165.
15. ДАСО, ф. 960, оп. 3, спр. 622.
16. ДАСО, ф. 960, оп. 3, спр. 627.
17. ДАСО, ф. 960, оп. 3, спр. 628.
18. ДАСО, ф. 960, оп. 3, спр. 641.
19. ДАСО, ф. 960, оп. 3, спр. 560.
20. ДАСО, ф. 960, оп. 3, спр. 648.
21. Грушевський М. Спомини // Київ, 1998. № 9.

References

1. Kucherenko M., Pan'kova S., Shevchuk G. Ja buv ih starshij sin (rid Mihajla Grushevs'kogo). Kiïv, 2006. 661 s.
2. Korotenko V. Do pitannja pro biografiju ta genealogiju Mihajla Bilins'kogo // Poltav's'ka Petljuriana. Chislo 6. Materiali s'omih Petljuriv's'kih chitan'. Poltava, 2005.
3. Bojarchuk A. Pravoslavne duhovenstvo Volini: osoblivosti formuvannja (kinec' XVIII - persha polovina XIX st.) // Naukovi pracі istorichnogo fakul'tetu Zaporiz'kogo nacional'nogo universitetu. Zaporizhzhja, 2016. Vip. 46.
4. Jaremenko M. V. Osvitnij riven' parafijal'nogo duhovenstva Kiïvs'koï mitropolii 1770-h rr. (na prikladi Gluhiv's'koï protopopii) // Proseminarij / Kiïv. nac. un-t im. Tarasa Shevchenka. Kiïv, 2008. Vip. 7 : Medievistika, Istorija Cerkvi, nauki i kul'turi.
5. Тарасенко О. Девіантна поведінка парафіяльного духовенства (за матеріалами Чернігівської єпархії кінця XVIII - першої половини XIX ст.) // Сіверянський літопис. 2012. № 5/6.
6. Тимошик М. С. Клірові книги як джерело вивчення демографічних процесів в українському селі XIX століття: за записами священиків Свято-Троцького храму села Данина Чернігівської губернії // Труды Київської Духовної Академії, 2015. № 15.
7. ПСЗ-І. Т. XVIII. № 13236.
8. Устав духовных консисторій. Санкт Петербург, 1871. XVI, 448, 151 с.
9. Полное собрание постановлений и распоряжений по ведомству православного исповедания Российской империи. Царствование государя императора Николая I. Т. I. Петроград, 1915. №233. С. 329-332.
10. Polnyj Pravoslavnyj bogoslovskij jenciklopedicheskij slovar'. T. 2. Moskva, 1992.
11. Derzhavnij arhiv Sums'koï oblasti (dali DASO), f. 900, op. 1, spr. 4.
12. DASO, f. 960, op. 3, spr. 618.
13. DASO, f. 960, op. 3, spr. 163.
14. DASO, f. 960, op. 3, spr. 165.
15. DASO, f. 960, op. 3, spr. 622.
16. DASO, f. 960, op. 3, spr. 627.
17. DASO, f. 960, op. 3, spr. 628.
18. DASO, f. 960, op. 3, spr. 641.
19. DASO, f. 960, op. 3, spr. 560.
20. DASO, f. 960, op. 3, spr. 648.
21. Grushevs'kij M. Spomini // Kiïv, 1998. № 9.

Lobko N. V.

PhD (History), Associate Professor (Ukraine), Sumy State University. ORCID ID: 0000-0002-3401-7295.

USE OF «KLIROVYE VEDOMOSTI» OF CHURCHES DURING THE RECONSTRUCTION OF THE PEDIGREES OF THE CLERGY

The article describes the history of emergence of «klirovye vedomosti» churches on the territory of Ukraine, finds out explores their information potential and peculiarities of using them in genealogical researches. «Klirovye vedomosti» are one the most important documentation types of parish record-keeping. Analyzing the archives materials and the published researches on the issue, the author investigates the process of formation and functioning of the clergy record-keeping.

Along with legislative base of the emergence of «klirovye vedomosti», the special features of the realization of the law in daily life as well as the change of the form of the source since the XVIII century to the XIX century are retraced.

«Klirovye vedomosti» were made up once a year in duplicate a church copy and a consistory one. Due to its systematic, regular keeping, mass character of coverage of the society they are an important source for reconstruction of pedigrees of the clergy. With their help it is possible to know out a family composition, the name, patronymic and surname (if it was designated), age of each member and relations inside the family. The lack of a large time gap allows with their help to determine the time of the marriage, the time of the death and also the quantity of born and deceased children during the period under study.

The author considers that «klirovye vedomosti» must be applied first of all when there is not enough initial data to begin a genealogical research, that is exact dates of birth and names of the subject of the search are not know. This document is convenient to use in the case when the bloodline counts considerable number of representatives and has got numerous branching.

The information potential of «klirovye vedomosti» gives an opportunity to research study pedigrees of representatives of the clergy.

Key words: genealogical sources, genealogical research, «klirovye vedomosti», Orthodox Church, clergy, parishes.

Отримано 02.11.2020